

Dataskydd.net Sverige
Alsnögatan 18
116 41 Stockholm

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Uppsala 2017-10-30

Remissyttrande över Författningsändringar på finansmarknadsområdet med anledning av EU:s dataskyddsförordning – Fi2017/03612/FPM

Dataskydd.net är en svensk ideell, partipolitiskt obunden förening som verkar för bättre tekniskt och juridiskt dataskydd för privatpersoner i Sverige. Det här dokumentet är publicerat med licensen .

Sammanfattning.

Tillstyrker förslag:

Allt som inte avstyrks.

Avstyrker förslag:

- 1) 4 kap. 3 § 2 st punkt 5 i förslag till förordning om ändring i förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse,
- 2) 4 kap. 5 § 2 st punkt 5 i förslag till förordning om ändring i försäkringsrörelseförordningen (2011:257),
- 3) samtliga förslag om att ersätta rätten till rättelse med 26 § förvaltningslagen.

Urvalslagningar i register

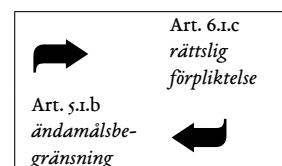
Utredningen har missat att tillhandahållandet av tjänster till reklamindustrin inte ingår i Bolagsverkets myndighetsuppdrag. Bolagsverkets myndighetsuppgifter skulle behöva utökas till att innefatta stöd till reklamindustrin för att urvalslagningarna ska ha en rättslig grund. Lagstadgande av ändamålet enligt art. 5.1.b i dataskyddsförordningen ersätter inte behovet av en rättslig grund enligt dataskyddsförordningen art. 6. Dataskyddsbestämmelser är lagstiftning, inte kartesianska tankeexperiment.¹

¹Cogito ergo sum, typ.

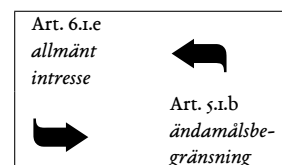
Cirkelresonemang (exempel).

SparL har i 3 § punkt 2 en ändamålsbegränsning utan juridisk bas. Det vill säga, ändamålet med Skatteverkets personadressregister anges vara att kunna ta ut uppgifter om namn och adress genom urvalsdragning för direktreklam, opinionsbildning eller samhällsinformation eller annan därmed jämförlig verksamhet. Ändamålsbegränsningen uppfyller förvisso kraven i dataskyddsförordningens artikel 5.1.b (*ändamålsbegränsning*) men det är inte uppenbart vilka villkor i dataskyddsförordningens artikel 6 som åberopas för behandlingen i 3 § punkt 2. Är det ett allmänt intresse att Skatteverket kan behandla uppgifter för att lämna ut dem till direktreklamföretag (artikel 6.1.e)? Eller är det en rättslig förpliktelse för Skatteverket att tillhandahålla urvalsdragna personuppgifter för opinionsbildning och samhällsinformation (artikel 6.1.c)? Förordning (2007:780) med instruktion för Skatteverket anger inte att Skatteverket skulle ha några sådana rättsliga förpliktelser, och inte heller regleringsbrevet antyder att Skatteverket skulle ha förpliktelser gentemot varesig opinionsbildare eller reklamaktörer.

1. Ändamålet är lagstadgat, därför förpliktar det.

2. Ändamålet är lagstadgat, därför är det ett allmänt intresse.

Rätten till rättelse

Förvaltningslagen (1986:223) 26 § innefattar bara en rätt att få uppgifter som är *uppenbart oriktiga* och som dessutom *ingår i ett beslut*, medan rätten till rättelse under både personuppgiftslagen och dataskyddsförordningen är bredare. De föreslagna inskränkningarna av rätten till rättelse inverkar alltså mycket menligt på privatpersoners rättigheter. Förvaltningslagen (2017:900) 36 § skapar ingen förbättring av läget.

Utredaren nämner i förbifarten att kontoföringslagen skulle kunna gå att behäfta med undantag från rätten till rättelse, och att man tidigare (presumtivt på 1990-talet?) gjorde bedömningen att man kan göra undantag från rätten till rättelse och att dataskyddsförordningen inte kan ha förändrat förutsättningarna för dessa bedömningar. Men i dataskyddsförordningen art. 23.1 står att en lag som gör undantag från enskildas rättigheter funkar bara ”i den mån dess bestämmelser motsvarar de rättigheter och skyldigheter som fastställs i artiklarna 12–22, om en sådan begränsning sker med respekt för andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle.”

Det ska bedömas vara både proportionerligt och nödvändigt att frånta enskilda privatpersoner deras rätt till rättelse. Utredaren har inte gjort någon sådan bedömning. Därför bör inte rätten till rättelse snävas in på det sätt som föreslagits.

Mot bakgrund av den tidigare diskrepansen mellan EU-domstolens tolkning av EU:s stadga, art. 7 och art. 8, och regeringens tolkningar av samma artiklar² finns anledning till försiktighet vid omedelbar tilltro till regeringens tidigare bedömningar. Ett bra sätt att slippa ägna sig åt domstolstrots i framtiden, är att redan nu göra ett bra grundarbete med dataskyddsimplicationen. Därför bör inte rätten till rättelse snävas in på det sätt som föreslagits.

²Tele2-målet, C-203/15.